

1. Un curs per recordar

Feia dies que la Clàudia esperava aquell moment i, per fi, havia arribat! Començava un nou curs! Abans d'entrar, es va aturar uns instants davant la porta de la seva nova escola. Va agafar aire i, en veu baixa, es va dir:

—Vinga, som-hi!

Sentia com si dins seu s'hi empaitessin mil papallonetes esvalotades. Estava **neguitosa**, sempre li passava el primer dia, sobretot quan canviava d'escola. Tenia ganes de conèixer els seus nous companys i companyes, les nenes i els nens amb qui compartiria els propers mesos i que, acabarien sent com de la família. Estava **impacient** per descobrir cada racó d'aquell edifici que, amb el temps, es convertiria, gairebé, en la seva segona llar i, alhora, estava **angoixada**, i si no hi encaixava? I si no li agradava? I si...? La Clàudia canviava sovint d'escola i les coneixia prou bé aquelles emocions.

—Bon dia! Ets la Clàudia, oi? —li va preguntar la directora, que l'estava esperant—. Sóc la Magda, la directora de l'escola.

—Doncs sí, sóc jo... —li va respondre—. Moltes gràcies!

—Benvinguda! Segueix-me que t'acompanyo a la teva classe —li va indicar.

Van pujar les escales que portaven al primer pis, van seguir per un passadís i es van aturar a la porta de la classe de 3r B: Pedraforca.

—Bon dia! —va saludar la Magda, només entrar.

—Bon dia! —va respondre tota la classe.

—Us presento la Clàudia, aquest curs serà la vostra tutora —els va dir—. Acaba d'arribar i encara no coneix la nostra escola, estic **convençuda** que l'ajudareu, oi que sí? —Alguns nens i nenes van assentir amb el cap.

—Hola! —els va saludar, la Clàudia—. Què us sembla si per començar, ens presentem i així ens coneixem una mica?

—Jo sóc el Lluc! I estic molt **content** que siguis la nostra tutora —va dir un noiet, que aixecava el dit amb impaciència des del fons de l'aula.

—Però si no la coneixes, encara! —va saltar la Berta, que seia al seu costat.

—I què?! Jo estic content igualment! —va insistir ell.

—Gràcies, Lluc! —li va agrair, la Clàudia—. És fantàstic que comencis el curs amb **alegria**! Jo, a la motxilla, a més de la carpeta, l'estoig i algun llibre, hi porto un bon reguitzell d'emocions. Hi porto **il·lusió**, **entusiasme** i, també hi he posat **curiositat**, **paciència** i **confiança**.

Els nens i les nenes se l'escoltaven **bocabadats**.

—També s'hi ha colat una mica d'**enyorança**, sabeu? —va seguir— Trobo a faltar les companyes i els companys de l'escola on estava el curs passat, i els nens i les nenes de la meua classe. Me'ls recordeu moltíssim! Estic segura que molt aviat us **estimaré** tant com a tots ells —va afegir—. Abans d'entrar, estava una mica **nerviosa**... però ja m'ha passat. Digueu-me, i vosaltres, quines emocions hi porteu a la motxilla, avui que comença el curs?

A poc a poc, van anar alçant les mans per respondre a aquella pregunta tan original.

—Jo em dic Lucas i, quan vaig arribar l'any passat a l'escola, també estava nerviós com tu... Ja veuràs com faràs amics de seguida, Clàudia! —la va **animar**—. Aquest any, a la meua motxilla hi porto moltes ganes de passar-m'ho bé i d'aprendre coses noves.

—Gràcies, Lucas! —li va **agrair** la mestra.

—Jo sóc l'Aina i, aquest matí, a la motxilla hi portava moltes ganes de veure les meves amigues —va fer, buscant les seves mirades de **complicitat**.

—Jo sóc la Malak i també estic molt contenta. Aquest estiu hem anat al Marroc amb els pares i he conegut els meus cosinets, també he estat amb els meus avis, que feia dos anys que no els veia. Va ser molt emocionant i, ara que en parlo, també els **trobo a faltar** una miqueta.

—Jo sóc la Bruna —va dir fluixet la nena que s'asseia al costat de la finestra—. Jo tenia la motxilla plena d'alegria i tenia moltes ganes de començar tercer... però, fa uns dies, es va morir

el meu avi i s'ha omplert de **tristor**. —A la Bruna li regalimaven dues llàgrimes galtes avall.— El trobo molt a faltar.

—Em sap molt **greu**, Bruna —va dir, seriosa, la Clàudia—. Gràcies per compartir-ho amb nosaltres, ho tindrem present, oi nois i noies? Quan algú està trist, com ho està la Bruna, li cal tranquil·litat i bona companyia...

El Nil, que seia al seu costat, li va fer unes carícies a l'esquena intentant **consolar**-la, i a la Lia, que seia uns llocs més enrere, se li van escapar unes llàgrimes.

—I tu, per què plores, ara? —li va preguntar **sorprès**, el Víctor, que seia al seu costat.

—La Bruna m'ha fet pensar en el meu avi —va dir **compungida**— i també m'he posat trista.

—Això ja ho tenen les emocions, s'encomanen! —va exclamar el seu company—. Jo sóc el Víctor i a la motxilla hi porto **felicitat** per a tothom! —va afegir, obrint els braços i fent veure que l'escampava pertot arreu.

Amb el seu acudit va fer riure a mitja classe, fins i tot a la Bruna i a la Lia, que ja s'eixugaven les llàgrimes.

—Doncs jo, a més de tot això que dieu, a la motxilla hi porto una mica de **por**! —va comentar el Marc—. La meva germana m'ha dit que em vagi preparant, que tercer és molt difícil i que farem molts, molts deures. Estic **preocupat**.

—Caram! És normal que estiguis **espantat** si la teva germana t'ha dit tot això! —va reconèixer la Clàudia—. De totes maneres, crec que pots estar **tranquil**, de feina en farem, és clar, però aprendrem un munt de coses interessants, serà **apassionant**! Treballarem en equip i ens ajudarem els uns als altres. Ja veuràs com al final, ho trobaràs més fàcil del que t'esperes.

Van seguir amb les presentacions, la Fiona, l'Oleguer, la Halima, en Guifré, l'Ona, l'Alba, l'Ilias, en Biel, el Jan, la Noe, l'Axel, el Manel, la Berta, la Mariola, l'Oriol, el Roc, la Txell, el Dídac i la Queralt, portaven emocions de tota mena, a les seves motxilles.

Estaven entusiasmats i entusiasmades, ja ho sabien que hi hauria moments de tot, durant el curs, i que uns dies serien més divertits que d'altres, i que un o altre **s'enfadaria** de tant en tant i, haurien de superar moments de **frustració** i de dificultat... però també estaven **segurs** que entre tots i totes farien, d'aquell, un curs per recordar!

Competències emocionals:

- Consciència i regulació emocionals
- Habilitats per a la vida i el benestar